

λόγω γεωργό καλόπιστα και σύμφωνα με τη μέθοδο μέτρησης που ίσχυε κατά τον χρόνο ενεργοποίησης των δικαιωμάτων ενίσχυσης δυνάμει του άρθρου 34 του κανονισμού, και η οποία όμως καταργήθηκε εν συνεχεία από την Επιτροπή, για τον λόγο και μόνον ότι από την τροποποιημένη μέθοδο μετρήσεως προκύπτει μικρότερη επιφάνεια από εκείνη που προσδιορίστηκε ως επιλέξιμη για την καταβολή των εν λόγω δικαιωμάτων;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1290/2005, (ΕΚ) 247/2006, (ΕΚ) 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 (ΕΕ L 30, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 7 Μαρτίου 2013 — HaTeFo GmbH κατά Finanzamt Haldensleben

(Υπόθεση C-110/13)

(2013/C 147/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα και αναιρεσείουσα: HaTeFo GmbH

Καθής η προσφυγή και αναιρεσίβλητη: Finanzamt Haldensleben

Προδικαστικά ερωτήματα

1) α) Πότε μπορεί να θεωρηθεί ότι τα φυσικά πρόσωπα μιας ομάδας ενεργούν από κοινού κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 3, τέταρτο εδάφιο, του παραρτήματος της σύστασης 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (¹) (ΜΜΕ) (στο εξής: σύσταση 2003/361/ΕΚ); Ειδικότερα, αρκεί προς τούτο τα συμμετέχοντα σε αμφότερες τις επιχειρήσεις φυσικά πρόσωπα να προβαίνουν σε οποιαδήποτε σχετική προς τις επιχειρήσεις συνεργασία, η οποία υλοποιείται χωρίς διαφωνίες ή εμφανείς συγκρούσεις συμφερόντων, ή απαιτείται μια σαφώς συντονισμένη συμπεριφορά των προσώπων αυτών;

β) Σε περίπτωση που απαιτείται συντονισμένη συμπεριφορά, συνάγεται αυτή από μόνο το γεγονός της υπέρθεως συνεργασίας;

2) Σε περίπτωση που δεν υφίσταται υποχρέωση για κατάρτιση ενοποιημένων λογαριασμών, πρέπει κατά τον έλεγχο της τυχόν συνδέσεως δύο επιχειρήσεων μέσω ενός προσώπου ή μιας ομάδας φυσικών προσώπων που ενεργούν από κοινού να διενεργείται —πέραν της διερευνήσεως των «σχέσεων» που αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος της σύστασης 2003/361/ΕΚ— και γενικότερη οικονομική επισκόπηση στοιχείων όπως το ιδιοκτησιακό καθεστώς, ιδίως δε συναφώς η ιδιότητα των μετόχων ως μελών της ίδιας οικογένειας, ή η μετοχική σύνθεση και το πλέγμα των οικονομικών σχέσεων, ιδίως δε συναφώς η ταυτότητα των διαχειριστών;

3) Σε περίπτωση που και υπό το καθεστώς της σύστασης 2003/361/ΕΚ είναι δυνατή η γενικότερη, πέραν της τυπικής, οικονομική επισκόπηση, τελεί η διενέργειά της υπό την αίρεση της προθέσεως ή έστω του κινδύνου καταστρατηγήσεως του ορισμού της ΜΜΕ;

(¹) ΕΕ L 124, σ. 36.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Arbeidshof te Antwerpen (Βέλγιο) στις 11 Μαρτίου 2013 — Theodora Hendrika Bouman κατά Rijksdienst voor Pensioenen

(Υπόθεση C-114/13)

(2013/C 147/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeidshof te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Theodora Hendrika Bouman

Εφεσίβλητο: Rijksdienst voor Pensioenen

Προδικαστικό ερώτημα

Μπορεί το τμήμα της παροχής που χορηγεί ο ΑΟΩ σε κάτοικο Κάτω Χωρών και το οποίο στηρίζεται σε περίοδο ασφάλισης κατά τη διάρκεια της οποίας ο εν λόγω κάτοικος Κάτω Χωρών δύναται, κατόπιν απλής αιτήσεώς του, να εξαιρείται από την υπαγωγή στην ολλανδική κανονιστική ρύθμιση και, ως εκ τούτου, να απαλλαγεί από την υποχρέωση καταβολής των προβλεπόμενων εισφορών, πράγμα το οποίο όντως έπραξε για περιορισμένο χρονικό διάστημα,

να εξομοιωθεί με επίδομα χορηγούμενο δυνάμει προαιρετικής συνέχισης ασφάλισης κατά την έννοια του άρθρου 46α, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού 1408/71⁽¹⁾, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να συνεκτιμηθεί στο πλαίσιο εφαρμογής του κανόνα που απαγορεύει τη σόρευση και ο οποίος περιλαμβάνεται στο άρθρο 52, παράγραφος 1, του βελγικού βασιλικού διατάγματος της 21ης Δεκεμβρίου 1967 περί θεσπίσεως του γενικού κανονιστικού πλαισίου που αφορά τη σύνταξη γήρατος και τη σύνταξη επιζώντων για τους εργαζόμενους;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Μαρτίου 2013 η Versalis SpA, Eni SpA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-103/08, Versalis SpA, νυν Polimeri Europa SpA, και Eni SpA κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-123/13 P)

(2013/C 147/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Versalis SpA, Eni SpA (εκπρόσωποι: M. Siragusa, G. M. Roberti, F. Moretti, I. Perego, F. Cannizzaro, A. Bardanzellu, D. Durante και V. Laroccia, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των ανααιρεσείουσών

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναірσει, εν όλω ή εν μέρει, την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Δεκεμβρίου 2012, κατά το μέρος που απέρριψε την υποβληθείσα από τις Versalis και Eni προσφυγή και κατά συνέπεια:
- να ακυρώσει, εν όλω ή εν μέρει, την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 5ης Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, υπόθεση COMP/F/38.629 — Ελαστικό χλωροπρενίου·
- να ακυρώσει, άλλως να μειώσει, το πρόστιμο που επιβλήθηκε στις Versalis και Eni με την απόφαση.

Επικουρικώς,

- να εξαφανίσει, εν όλω ή εν μέρει, την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου κατά το μέρος που απέρριψε την προσφυγή που υπέβαλαν οι Versalis και Eni στην υπόθεση T-103/08 και να

αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της ουσίας, υπό το πρίσμα των στοιχείων που θα του παράσχει το Δικαστήριο·

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας καθώς και της διαδικασίας στην υπόθεση T-103/08.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως κατά της προαναφερθείσας αποφάσεως οι Versalis και Eni υποστηρίζουν, πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέκκλινε, κατά παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, από τη συναφή ευρωπαϊκή νομολογία όσον αφορά τον καταλογισμό στη μητρική εταιρία, Eni, της παραβάσεως την οποία φέρεται ότι διέπραξαν οι ελεγχόμενες εταιρίες στον τομέα του ελαστικού χλωροπρενίου, και, ειδικότερα, ότι δεν τήρησε τις υποχρεώσεις αναλύσεως και αιτιολογήσεως όσον αφορά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων για την ανατροπή του τεκμηρίου περί πραγματικής ασκήσεως αποφασιστικής επιρροής, παραβιάζοντας κατά τον τρόπο αυτό τις θεμελιώδεις αρχές της νομιμότητας και του προσωποπαγούς χαρακτήρα της ευθύνης από πλευράς ανταγωνισμού, το τεκμήριο της αθωότητας και προσβάλλοντας τα δικαιώματα της άμυνας, καθώς και την αρχή της περιορισμένης ευθύνης της εταιρίας.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εφήρμοσε εσφαλμένως τη συναφή ευρωπαϊκή νομολογία όσον αφορά τον καταλογισμό στη Versalis της παραβάσεως που διέπραξε η Syndial S.p.A. και αιτιολογήσε πλημμελώς την απόρριψη των αιτιάσεων που προέβαλαν στο πλαίσιο της πρωτοβάθμιας διαδικασίας.

Με τον τρίτο λόγο αναίρεσεως, οι ανααιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο εφήρμοσε εσφαλμένως και αντιφατικώς τη νομολογιακή αρχή σχετικά με την ρητή αποστασιοποίηση από σύμπραξη και παραβίασε την αρχή *in dubio pro reo*, κρίνοντας ότι η EniChem S.p.A. είχε συμμετάσχει στη συνάντηση στις 12-13 Μαΐου 1993 στη Φλωρεντία και ότι οι συναντήσεις που πραγματοποιήθηκαν το 2002, στις οποίες έλαβε μέρος η Versalis, είχαν αντίθετο προς τον ανταγωνισμό χαρακτήρα. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε εσφαλμένη εκτίμηση, ενώ περαιτέρω δεν άσκησε τον δικαστικό έλεγχο του επί της ουσίας, κρίνοντας ότι οι εταιρίες αυτές μετείχαν στη σύμπραξη καθ' όλη της διάρκειά της (ήτοι, από τον Μάιο του 1993 έως τον Μάιο του 2002).

Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε το δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς παρέλειψε να αναφερθεί στα σοβαρά παραπτώματα τα οποία διέπραξε η Επιτροπή κατά τον καθορισμό του βασικού ποσού της κυρώσεως κατά την έννοια των κατευθυντηρίων γραμμών για τον υπολογισμό του προστίμου.

Περαιτέρω, παραβίασε το δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιβεβαιώνοντας εν μέρει την ύπαρξη επιβαρυντικών περιστάσεων περί υποτροπής της Versalis και αιτιολογήσε πλημμελώς τις διαπιστώσεις του επί του σημείου αυτού. Επικουρικώς, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως θεμελίωσε το ποσοστό για τη μείωση της προσουξήσεως της κυρώσεως και δέχθηκε την αλληλέγγυα και εις ολόκληρον ευθύνη της Eni για την πληρωμή του προστίμου ακόμη και κατά το μέρος που αναλογεί στην υποτροπή.

Κατά τις ανααιρεσείουσες, το Γενικό Δικαστήριο εφήρμοσε με προδήλως εσφαλμένο τρόπο το άρθρο 23, παράγραφος 2, του Κανονισμού (ΕΚ) 1/2003⁽¹⁾ κατά τον καθορισμό του μέγιστου ύψους του